

Flamaster

Szkoła Podstawowa im. Henryka Sienkiewicza
w Niechłonie

Rok szkolny 2023 – 2024

Numer IV

W numerze:

1. Melchior Wańkowicz – kim był?
2. Rodzina jako wartość.
3. Krzyżówka – pomyśl, głowo!
4. Rodzinne aforyzmy.
5. W świecie motyli.
6. Jak żyją mrówki?
7. Zioła wśród nas.
8. Majówka.
9. W rodzinie.

Melchior
Wańkowicz –
pisarz i
publicysta.

Krystyna Wańkowicz – bohaterka
powstania warszawskiego.

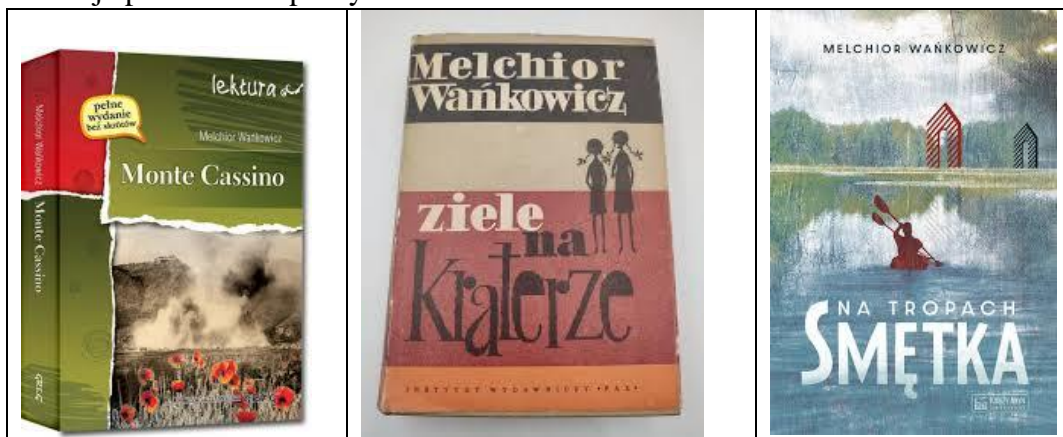
Melchior Wańkowicz – kim był?

	<p>Melchior Wańkowicz - polski pisarz, dziennikarz, reportażysta i publicysta. Debiutował artykułami w prasie jeszcze pod zaborem rosyjskim. Pierwsze tomy reportaży i wspomnień wydał w okresie międzywojennym. Podczas II wojny światowej pracował jako korespondent wojenny przy II Korpusie Polskim gen. Władysława Andersa.</p>	
---	---	---

W obecnym roku mija 50. rocznica śmierci Melchiora Wańkowicza, który został jednym z patronów roku 2024. Urodził się w 1891 a zmarł w 1974 r. Jego rodzice szybko go osierocili, więc rodzina szukała odpowiedniego miejsca do wychowywania dziecka. Wańkowicz tak pisał o swoim dzieciństwie:

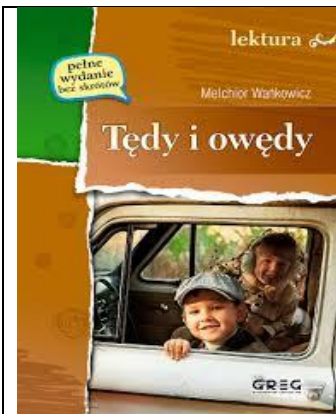
Po śmierci rodziców „opieka”, złożona z dwóch poważnych sąsiadów, wysłała mnie, jako dwuletniego dzieciaka, z ojcowskich Kalużyc w powiecie ihumeńskim ziemi mińskiej – do majątku babki w Kowieńszczyźnie, „bo to, panie, odpowiedzialność chować chłopca przez guwernerów, a do tego jeszcze Melchiorowicza” [...] Majątek babki, matczyne Nowotrzeby, [...] dzierzony był od czterech pokoleń w rękach matriarchatu, tak się bowiem składało, że przechodził w linii kobiecej z matki na córkę, z babki na wnuczkę. A że dziedziczki żyły krzepko i długo, rękę zaś miały twardą i zwyczaje starodawne, zachował się w Nowotrzebach obyczaj żywcem przeniesiony z początków XVIII stulecia...

Dość wcześnie Melchior Wańkowicz zaczął interesować się polityką i sprawami związanymi z odzyskaniem przez Polskę niepodległości. Był więziony za swoje przekonania polityczne.

Czytajmy książki Melchiora Wańkowicza. Zawierają prawdę historyczną, obyczajową, społeczną czasów, które już dawno minęły.

Rodzina jako wartość

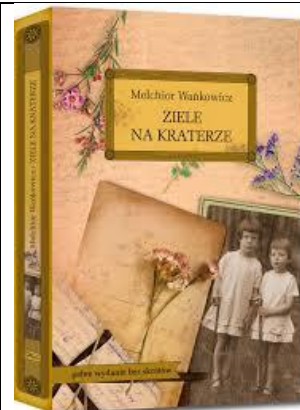

Melchior Wańkowicz poświęcił tę książkę swojej rodzinie przede wszystkim.

Autor zabiera czytelnika w fascynującą podróż przez rozmaite miejsca i zmieniające się czasy, rozwijając przed jego oczami panoramę końca okresu zaborów, dwudziestolecia międzywojennego, powojennej Ameryki i rzeczywistości PRL-u.

„Tędy i owędy” prowadzi czytelnika do szlacheckich dworów, pokazuje sąsiedzkie odwiedziny, zwraca uwagę na kultywowanie obyczajowości ziemiańskiej, na zachowywanie staropolskich tradycji.

Ciepły naród ci Polacy. Na ogół jednak w kamienicy naszej nie ma wrzasków, pozdrawiamy się wszyscy przy spotkaniu, rządzi nami pan Franciszek, który przed pierwszą wojną nazywałby się stróżem, przed drugą — dozorcą, a przed trzecią nazywa się gospodarzem. Rządy jego to jest absolutyzm oświecony w najlepszej formie. Kiedy do windy za mną pcha się chmara dzieciaków, pan Franciszek zjawia się z miotłą i moje podania, że do windy można brać cztery osoby, a za jedną osobę należy uważać troje dzieci, są odrzucane w trybie doraźnym. Dzieciaki naszej kamienicy — według pana Franciszka jest „tej zarazy” sto i czterdzieści i jedna sztuka — to jest kompania, w której przebywam co dzień. Miałem tę nieostrożność, że kiedy po raz pierwszy wnieśli mi paczki, dałem im po parę cukierków.

Ziele na kraterze – powieść Melchiora Wańkowicza napisana w 1951, a opublikowana w 1957. Główny wątek to dorastanie córek autora, Krystyny i Marty. Akcja zaczyna się od narodzin Krysi, a kończy zdaniem poświęconym Krystynie, która zginęła w powstaniu warszawskim w 1944 r.

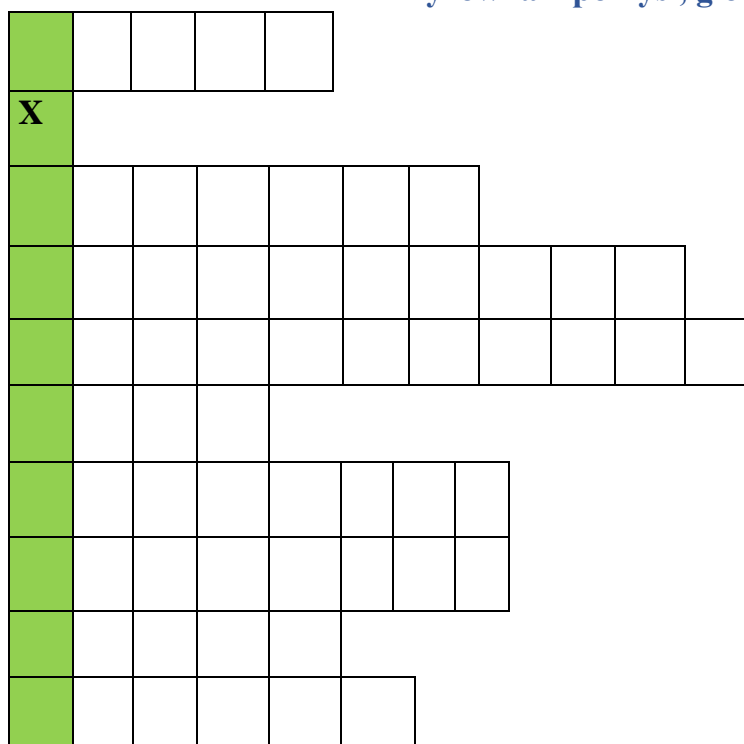
Takich młodych ludzi jak Krystyna Wańkowiczówna było wówczas wielu. Stali się symbolem Polski Walczącej, symbolem odwagi.

Wartości patriotyczne Krystyna wyniosła z domu rodzinnego. Melchior Wańkowicz skupiał się w swojej twórczości między innymi na tym, co wartościowe w ludzkim życiu. Była to ojczyzna, rodzina.

Rodzina to jeden z największych skarbów w życiu, więc chroń ją zawsze.

Rodzina jest jak gałęzie na drzewie. Wszyscy rośniemy w różnych kierunkach, ale mamy te same korzenie.

Krzyżówka – pomyśl, głowo!

1. Drobne odłamki drewna.
2. Kraj na południe od Polski.
3. Tworzy zdanie.
4. Drugorzędna część zdania.
5. Stawia piece z kafli.
6. Inkasuje pieniądze.
7. Kraj na Półwyspie Skandynawskim.
8. Jeden z porywaczy Stasia i Nel.
9. Rodzinny kontynent.

Aforyzmy na temat rodziny. Który z nich, Twoim zdaniem, jest najpiękniejszy?

Rodzina jest dla człowieka niczym płótno dla artysty. Przelewamy na nie nasze najwspanialsze marzenia. Kreślimy je często w sposób niedoskonały i nieudolny, ale wszyscy jesteśmy przecież zaledwie amatorami w sztuce życia.

Rodzina jest w życiu oparciem, czymś co chroni, co daje siłę.

Rodzina to nie krew. To ludzie, którzy Cię kochają. Ludzie, którzy Cię wspierają.

Najważniejsza rzecz w życiu to rodzina. Najpierw ta, w której się urodziłeś, później ta, którą sam stworzyłeś.

W świecie motyli

Motyle – jakie to cudowne zjawisko natury. Kształtem podobne, ale wielobarwne. Najróżniejsze wzory, szeroka paleta odcieni różnych kolorów.

Motyle, inaczej luskoskrzydłe – rząd owadów uskrzydłych, blisko spokrewniony z chrzączkami. Istnieje kilka umownych podziałów motyli, które nie mają pokrycia w rzeczywistych relacjach pokrewieństwa w obrębie tej grupy.

Zaraz po chrząszczach stanowią drugą pod względem liczebności grupę owadów. Obecnie na świecie żyje około 150 tysięcy gatunków motyli, z czego w Polsce ponad 3 tysiące. Występują na wszystkich kontynentach, oprócz Antarktydy.

Chrońmy motyle. Ozdabiają naszą codzienność, zwłaszcza wiosną, latem i wczesną jesienią.

Zainteresowanych motylami, ich budową, nazwami odsyłamy na wskazane strony internetowe:

<https://pl.wikipedia.org/wiki/Motyle>

<https://www.gorykaczawskie.pl/motyle/>

<https://www.national-geographic.pl/artykul/9-zaskakujcych-cech-motyli>

Jeśli ktoś z Was lubi słuchać Sylwii Grzeszczak, niech odszuka piosenkę „Motyle” i zapozna się z tym utworem.

Szczęście jest jak motyl: kiedy usiłujesz je złapać, zawsze wymyka ci się z rąk. Ale jeśli cichutko usiądziesz, to może samo do ciebie przyleci.

Jak żyją mrówki?

Mrówki mają w życiu jeden cel.(...) Cały dzień pracują, żeby zdobyć jedzenie, rozmnażać się, zapewnić przetrwanie gatunku. Tak jak wielu ludzi. Większość ludzi. Praca, zakupy, dzieci, obiad, sen... Dopiero kiedy tworzysz muzykę, piszesz wiersz, którego nikt nie zrozumie, malujesz obraz, a potem tniesz go na tysiąc kawałków, czytasz filozofię, pytasz, krzyczysz, płaczesz, szukasz doskonałości... Dopiero wtedy stajesz się... czymś więcej niż mrówką. — Marcin Bruczkowski

Czyż tak nie jest? Człowiek jest bardzo podobny do mrówek. Ciągłe zabiegany, zapracowany... Zdyscyplinowany? Z samodyscypliną bywa u nas różnie. Prawda?

W dzieciństwie z trudem przychodziło mi słuchanie opowieści o pracowitej mrówce i niefrasobliwym koniku polnym. Czulem, że mój charakter bliższy jest artystycznej duszy konika. Miałem wrażenie, że nie ma nic w mrówczej pracy, co mogłoby mnie zainspirować. Myliłem się!

Drodzy Czytelnicy, zachęcamy do mrówczej pracy. Podobno talent to tylko 10 % sukcesu, a mrówcza praca, żeby osiągnąć wiele, to całe 90 %. Spróbujcie, sami się przekonacie. Chodzi zarówno o pracę pojedynczej osoby i pracę zespołu.

Leśnicy posiadają miliony sprzymierzeńców, są nimi mrówki. Znaczenie tych owadów jest wielorakie: pełnią rolę sanitariuszy lasu, wpływają na jego równowagę, przyczyniają się do rozsiewania roślin oraz zjadają szkodniki. Leśnicy starają się zapewnić im jak najlepsze warunki do życia. Mrówki dzięki swojej liczebności, diecie, sprawnej organizacji społecznej, szczególnie silnie oddziałują na środowisko.

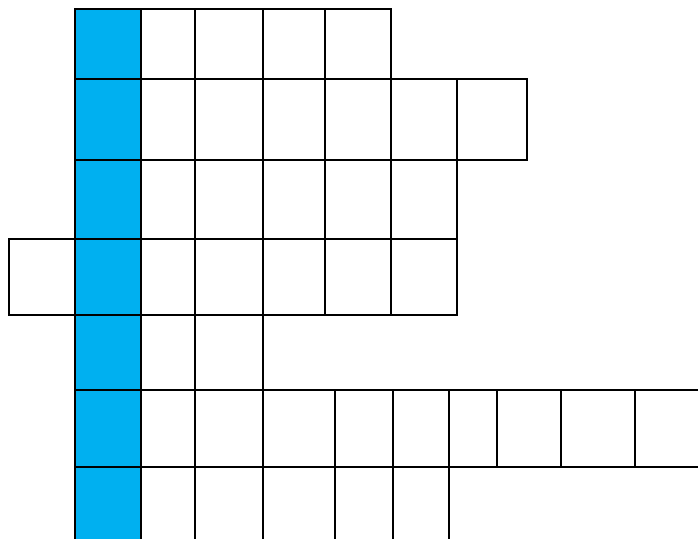
Ich znaczenie jest wielorakie, m.in. wpływają na utrzymanie równowagi w leśnych biocenozach, są wykorzystywane przez inne zwierzęta, jako pokarm, a nawet pomagają im w zabiegach higienicznych. Tam, gdzie jest odpowiednio dużo mrówek, można być pewnym, że rośnie zdrowy las.

Źródło: <https://www.lasy.gov.pl/pl/informacje/aktualnosci/mali-ale-wazni-pomocnicy-lesnikow>

Chrońmy bioróżnorodność środowiska naturalnego

Zioła wśród nas

Krzyżówka

1. Nakrycie głowy.
2. Miejsce składowania broni.
3. Ja, ty, mój, twój...
4. Odległość.
5. Na loterii.
6. Zbiór wskazówek.
7. Drzewo – kwitnie przed wakacjami.

Hasło:

Pokrzywa, zwłaszcza ta wiosenna, bardzo zdrowa. Polecamy herbatę z pokrzywy.

Mniszek lekarski, popularny mlec. Ceni się kwiaty, liście, a nawet korzenie tej rośliny.

Mięta –można zaparzyć smaczną herbatę. Można dodać zielone listki do potraw. Pięknie pachnie.

Leczenie ziołami w Karkonoszach i Górach Izerskich było przez wieki podstawowym sposobem radzenia sobie z problemami zdrowotnymi tutejszej ludności oddalonej od położonych w dolinach większych miast. Oprócz zbierania czy przygotowywania ziół laboranci zwykle sami zajmowali się ziołolecznictwem, stosując odpowiednie kuracje, które miały pomagać w chorobie i nieść pomoc cierpiącym.

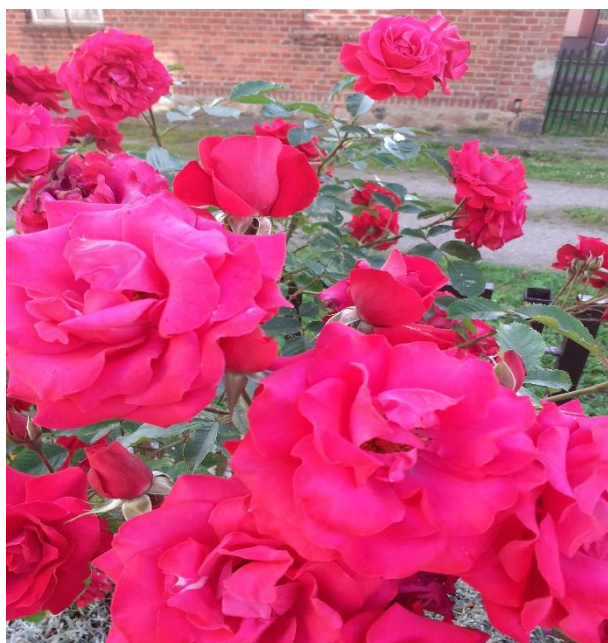
Przemysław Wiater: *Laboranci u Ducha Gór* (źródło)

Majówka

Nasza szkolna majówka została uświęcona Biegiem dla Białej – Czerwonej. Był czas również na rozrywki umysłowe jak krzyżówki okazjonalne, redagowanie haseł majowo – wiosennych czy układanie rymów do słów: wiosna, maj.

W rodzinie

Rodzinny różany krzew – kwitnący obficie,
wonny, silny, jak silne musi być życie.

Kwiatów mnóstwo: dziadkowie, rodzice i
dzieci – wszyscy razem - z jednej łodygi.

Miłością należy użyźniać rodzinną glebę,
cierpliwie zadbać o każdą niezbędną
potrzebę.

Wspólne spacerunki, wyjazdy rodzinne,
serdeczne uśmiechy,

każdy kąt w domu pełen uciechy.

**Składamy wszystkim Czytelnikom
serdeczne życzenia z okazji Dnia Dziecka, Dnia Matki i Dnia Ojca.**

Zespół redakcyjny: Milena Dąbrowska,

Opiekun

Paulina Dziombowska

Anna Ludwiczak